

Sulfur Role in Plant Diseases Management

KAMRAN GHASEMI✉

Department of Horticulture, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, Sari, Iran (✉: kamranghasemi63@gmail.com)

Received: 08.11.2016

Accepted: 26.04.2017

Ghasemi K. 2018. Sulfur role in plant diseases management. *Plant Pathology Science* 7(1):63-72.

Abstract : Sulfur (S), as a promoter of plant defense system and fungicidal effect, can have a critical role in organic farming. Presence of sulfuric defense compounds including elemental sulfur, H₂S, glutathione, phytochelatins, secondary metabolites and S-rich proteins are vital under stress conditions. As a soil disinfectant, carbon disulfide is widely used against soil-borne pathogens. This is used for controlling the root and crown rot disease caused by *Armillaria*. Sulfur fumigation is used against powdery mildew in greenhouse production. Fumigation and application of sulfur pad are methods for controlling the grape and some other fruits rot in storage. Besides, sulfur is effective in control of mites, psyllids, and thrips.

Key words: Organic, Sulfur dioxide, Fungicide, Glutathione

نقش گوگرد در مدیریت بیماری‌های گیاهی

کامران قاسمی ✉

گروه باغبانی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

پذیرش: ۱۳۹۶/۰۲/۰۶

دریافت: ۱۳۹۵/۰۸/۱۸

قاسمی ک. ۱۳۹۶. نقش گوگرد در مدیریت بیماری‌های گیاهی. *دانش بیماری‌شناسی گیاهی* ۷(۱): ۷۲-۶۳. **چکیده :** گوگرد با داشتن خاصیت قارچ‌کشی و تقویت سیستم دفاعی گیاه می‌تواند در کشت آلی نقش مهمی داشته باشد. وجود ترکیبات دفاعی گوگرددار شامل گوگرد عنصری، H₂S، گلوکاتینون، فیتوکلآتین‌ها، ترکیبات ثانویه و پروتئین‌های غنی از گوگرد در شرایط تنش حیاتی است. دی سولفات کربن به‌عنوان ضدعفونی‌کننده خاک علیه چندین قارچ خاک‌زاد مولد بیماری مانند تدخین خاک برای کنترل قارچ آرمیلاریای پوسیدگی طوقه و ریشه مورد استفاده قرار می‌گیرد. همچنین از بخار گوگرد برای کنترل سفیدک پودری در گلخانه‌ها استفاده می‌شود. پد آزادکننده گوگرد و دوددهی، جهت کنترل پوسیدگی در انبار انگور و برخی دیگر از میوه‌ها بکار می‌رود. گوگرد همچنین برای مبارزه با زنگ، پوسیدگی میوه، بلایت، کنه عنکبوتی، پسیل و تریپس مؤثر است.

واژه‌های کلیدی: آلی، دی‌اکسید گوگرد، قارچ‌کش، گلوکاتینون

مقدمه

گوگرد یکی از عناصر غذایی پرمصرف و ضروری برای تمام موجودات زنده می‌باشد. مقدار آن در پوسته

✉ مسئول مکاتبه: kamranghasemi63@gmail.com

زمین حدود ۰/۰۶ درصد بوده و از نظر فراوانی در لیتوسفر در ردیف ششم و از لحاظ مقدار مورد نیاز گیاه پس از چهار عنصر اصلی (N، P، K و Ca) در مرتبه پنجم قرار دارد (انصوری و همکاران ۱۳۹۳). گوگرد یکی از محصولات فرعی پالایشگاه‌های گاز و پتروشیمی می‌باشد که در ایران نیز تولید سالیانه آن به بیش از دو میلیون تن رسیده است. تولید گوگرد می‌تواند یکی از معضلات اساسی پالایشگاه‌های کشور به شمار آید این در حالی است که بخش عمده خاک‌های کشور آهکی بوده و با مصرف گوگرد و متعاقباً اکسیداسیون آن توسط اکسیدکننده‌های گوگرد، ضمن تأمین سولفات مورد نیاز گیاه، اسیدیته در اطراف ریشه در خاک کاهش یافته و کمبود عناصری مانند روی، فسفر و آهن نیز مرتفع می‌گردد (رضایی و همکاران ۱۳۹۲). از دیگر اثرهای بیوشیمیایی گوگرد در گیاهان را می‌توان مشارکت در ساخت اسیدهای آمینه گوگرددار، تشکیل کلروفیل a، فعال کردن آنزیم‌های تجزیه‌کننده پروتئین، ساخته‌شدن بیوتین، تیامین، گلوتامین، کوآنزیم و تشکیل روغن‌های گلکوزیدی، تشکیل گروه‌های دی سولفیدی و سولفیدریل دانست (انصوری و همکاران ۱۳۹۳). شرط بهره‌گیری از این توان بالقوه گوگرد، حضور باکتری‌های اکسیدکننده این ماده در خاک است. اکسایش گوگرد به‌طور عمده به روش بیولوژیک انجام می‌گیرد که با تولید اسید سولفوریک همراه بوده و موجب کاهش اسیدیته خاک، آزادسازی عناصر غذایی برای گیاه و در نتیجه افزایش عملکرد می‌گردد (انصوری و همکاران ۱۳۹۳). استفاده از گوگرد به‌منظور کاهش اسیدیته خاک‌های آهکی یکی از کاربردهای مهم این عنصر می‌باشد که موجب افزایش قابلیت جذب عناصر غذایی شده و در نتیجه می‌تواند در سلامت و قدرت گیاه تأثیرگذار باشد. استفاده از گوگرد و ریزجانداران اکسیدکننده آن به‌عنوان یک راه‌حل زیستی فاقد پیامدهای مخرب زیست محیطی است که به‌عنوان راهکاری جهت بهبود وضعیت تغذیه گیاهان در خاک‌های آهکی و قلیایی در سال‌های اخیر مورد توجه فراوان قرار گرفته و نتایج خوبی را به همراه داشته است. با عنایت به وجود منابع فراوان گوگرد در کشور و آهکی بودن اکثر خاک‌ها، استفاده از این ماده ارزان قیمت جهت بهبود تغذیه گیاهان سزاوار توجه بیشتر می‌باشد. بر همین اساس توصیه شده است که به علت کاهش زیست‌توده میکروبی بر اثر استفاده زیاد گوگرد، از این عنصر بیشتر از ۵۰۰ کیلوگرم در هکتار استفاده نشود (رضایی و همکاران ۱۳۹۲).

علاوه بر اهمیت گوگرد در تغذیه گیاه، این عنصر قدیمی‌ترین قارچکش شناخته شده توسط بشر نیز

می‌باشد. استفاده از سولفات در شرایط درون شیشه‌ای برای ایجاد مقاومت علیه قارچ‌های بیماری‌زای مختلف مفید ولی معمولاً علیه باکتری‌های بیمارگر بی‌اثر اعلام شده است. همچنین اثر گوگرد گازی به شکل سولفید هیدروژن (H_2S) روی بیمارگرهای بیماری‌زا هنوز مورد بحث می‌باشد (Kruse *et al.* 2007). گوگرد با داشتن خاصیت قارچ‌کشی و تقویت سیستم دفاعی گیاه می‌تواند در کشت آلی و تولید محصول سالم مورد استفاده قرار بگیرد. در این مقاله بر نقش گوگرد در تقویت سیستم دفاعی گیاه و همچنین کاربردهای رایج آن در مدیریت بیماری‌های قارچی مورد بحث قرار گرفته است.

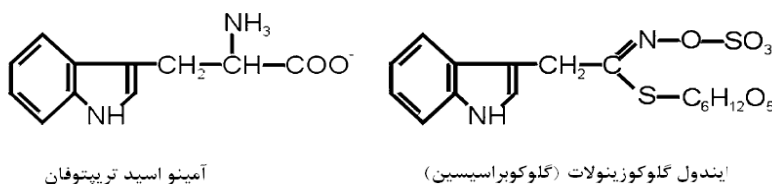
۱- نقش گوگرد در سیستم دفاعی گیاه

ترکیبات دفاعی گوگرددار (Sulfur-containing defense compounds=SDCs) برای زنده ماندن گیاهان تحت تنش زیستی و غیرزیستی بسیار حیاتی هستند. این ترکیبات شامل گوگرد عنصری، H_2S ، گلوکاتایون، فیتوکلاتین‌ها، ترکیبات ثانویه مختلف (مانند گلیکوزینولات‌ها در خانواده کلم‌ها) و پروتئین‌های غنی از گوگرد هستند. زمانی که گیاه در معرض انواع تنش قرار می‌گیرد، ساخت ترکیبات دفاعی گوگرددار در اثر اسید جاسمونیک و سایر پیام‌ها افزایش می‌یابد که به نظر می‌رسد این ترکیبات تأثیر مهمی روی پتانسیل دفاعی گیاه داشته باشند. گلوکاتایون، سیتوزول و سایر بخش‌های سلولی را در مقابل گونه‌های فعال اکسیژنی که در شرایط تنش تولید می‌شوند، حفاظت می‌کند (Rausch and Wachter 2005). در شرایط درون شیشه‌ای گوگرد در افزایش مقاومت گیاه به قارچ‌ها تأثیر مثبت یا خنثی نشان می‌دهد (Kruse *et al.* 2007). تحقیقی نشان داده که در واکنش بیمارگرهای گیاهی و سوخت و ساز گوگرد، اسید جاسمونیک به‌عنوان پیام‌رسان نقش دارد (Kruse *et al.* 2007). تیمار دزهای بالای متیل جاسمونات موجب افزایش بیان ژن‌های مرتبط با گوگرد شده و تولید سیستین و گلوکاتایون را به همراه دارد (Sasaki-Sekimoto *et al.* 2005).

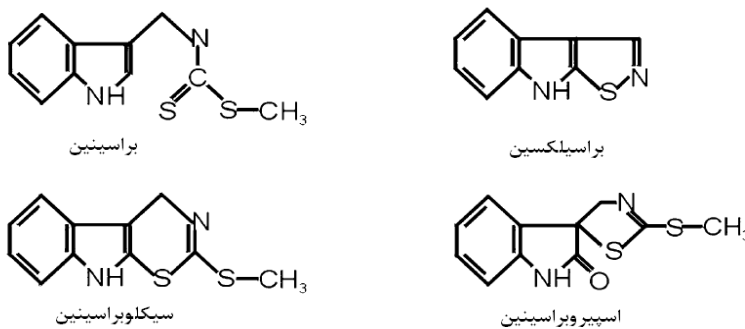
اصطلاح SIR (Sulfur-induced resistance) به تقویت مقاومت طبیعی گیاهان در مقابل بیمارگرهای قارچی از طریق تحریک تولید متابولیت‌های گوگرددار اطلاق می‌گردد (Haneklaus *et al.* 2007). از متابولیت‌هایی که ترکیبات دفاعی گوگرددار نامیده می‌شوند می‌توان به تیونین‌ها (Thionins) و دیفنسین‌ها (Defensins) اشاره نمود (Rausch and watchter 2005). این دو ترکیب خاصیت آنتی‌میکروبی در شرایط درون شیشه از خود نشان داده‌اند. در گیاهان تیره کلم (*Brassicaceae*) فیتوآلاکسین‌هایی نظیر کامالکسین

(Camalexin) تولید می‌شود که همگی گوگرددار هستند (شکل ۱) و نشان داده شده است که این ترکیبات اثرات بازدارنده روی باکتری‌ها و قارچ‌ها دارند (Ahuja *et al.* 2012). اسید آمینه‌های سیستین و میتونین فرآورده نهایی و عمده جذب و ساخت گوگرد در گیاهان زراعی بوده و ۹۰ درصد کل گوگرد موجود در گیاه را تشکیل می‌دهند. این دو اسید آمینه از مواد ترکیب دهنده بیش از ۹۰ درصد پروتئین‌ها هستند. اثر میتونین در القای مقاومت به سفیدک پودری دیده شده است. گلوپتایون یک ترکیب غیرپروتئینی تیول با وزن مولکولی کم است و ذخیره غیرپروتئینی گوگرد احیا شده در گیاهان محسوب می‌شود. رابطه مثبت بین میزان این ترکیب و حفاظت در برابر بیماری‌های قارچی وجود دارد. گلوپتایون بخشی از سامانه آنتی‌اکسیدان سلول‌های گیاهی به‌منظور جلوگیری از انواع اکسیژن فعال است که در پاسخ به تنش‌های زیستی و غیرزیستی ساخته

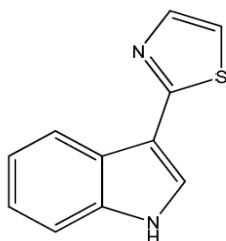
پیش‌سازهای فیتوآلاکسین‌ها

فیتوآلاکسین‌ها

کامالکسین

شکل ۱- ساختار شیمیایی فیتوآلاکسین‌های گیاهان تیره کلم.

Figure 1. Chemical structure of phytoalexins in Brassicaceae plants.

می‌شوند. به نظر می‌رسد این ترکیب در تقویت دیواره سلول با غیرمحلول کردن پرولین و پروتیین‌های ساختمانی غنی از هیدروکسی پرولین در اوایل آلودگی شرکت دارد. انواع اکسیژن‌های فعال در علامت انتقال و آغاز سازوکارهای دفاعی شرکت دارند. گیاهان با کمبود گوگرد دارای غلظت‌های خیلی کم گلوکاتیون بوده و کوددهی به شدت محتوی آزاد آن را افزایش می‌دهد. ترکیبات فرار مانند H_2S که توسط گیاهان منتشر می‌شود می‌تواند آنتی‌سپین گیاهی باشد یا خروج گازهای گوگرد احیا شده می‌تواند یکی از سازوکارهای دفاع القایی باشد که پس از آلودگی فعال می‌شود (بنی‌هاشمی ۱۳۹۲).

۲- خاصیت قارچ‌کشی گوگرد

گوگرد قدیمی‌ترین قارچ‌کش شناخته شده توسط بشر است که بیش از ۲۰۰۰ سال پیش تاکنون مورد استفاده می‌باشد. گفته می‌شود اولین بار یونانی‌ها به اثر گوگرد روی زنگ گندم پی بردند (Beckerman, BP-69-W). اثر قارچ‌کشی گوگرد عنصری در سال ۱۸۰۲ توسط ویلیام فورسیت (William Forsyth) مطرح شد و گوگرد به‌طور گسترده برای این منظور در تولیدات کشاورزی از اواخر دهه ۱۹ مورد استفاده قرار گرفت. اثر گوگرد عنصری علیه زنگ و سفیدک پودری ثابت شده است. علاوه بر اثر قارچ‌کشی گوگرد این عنصر به‌عنوان یک کنه‌کش نیز به کار برده می‌شود. در اوایل دهه ۱۹۹۰ میلادی در اروپا به علت کاهش میزان گوگرد هوا ناشی از تمهیدات زیست‌محیطی، بیماری‌های قارچی گیاهان به‌طور قابل توجهی به‌خصوص در اسکاتلند افزایش یافت (Schnug *et al.* 1995).

گوگرد و ترکیبات گوگردی به‌طور مستقیم به‌عنوان یک زیست‌کش و غیرمستقیم به‌عنوان محرک مقاومت گیاه و افزایش مقاومت به بیماری‌ها بر شدت بیماری مؤثر است. دی سولفات کربن به‌عنوان ضد عفونی‌کننده خاک برای چندین قارچ خاک‌زاد مولد بیماری مانند تدخین خاک برای کنترل قارچ آرمیلاریای پوسیدگی طوقه و ریشه مورد استفاده قرار می‌گیرد. همچنین از بخار گوگرد به‌طور معمول برای کنترل سفیدک پودری در گلخانه‌ها استفاده می‌شود. ثابت شده است که کوددهی گوگرد به خاک به شکل سولفات اثر قابل ملاحظه‌ای در کاهش میزان و شدت آلودگی به بیماری‌های قارچی در گیاهان زراعی مختلف دارد. در نظام‌های زراعت رایج و به‌ویژه زراعت آلی، القا مقاومت با گوگرد (SIR) می‌تواند ابزار مؤثری برای کنترل بیماری باشد (بنی‌هاشمی ۱۳۹۲).

تحقیقات مختلف از برهم‌کنش گوگرد با بیماری‌های گیاهی نظیر سفیدک پودری انگور، جرب معمولی سیب‌زمینی، لکه برگ‌ی بادام‌زمینی، لکه سیاه آلترناریایی کلزا، پژمردگی استوارت ذرت و پژمردگی فوزاریومی گوجه‌فرنگی گزارش شده است (بنی هاشمی ۱۳۹۲).

امروزه برای مبارزه با سفیدک‌پودری انگور به‌طور گسترده‌ای از گوگرد استفاده می‌شود. از آن جهت که گوگرد از جوانه زدن هاگ قارچ‌ها جلوگیری می‌کند، باید قبل از شیوع بیماری اعمال شود تا مؤثر واقع گردد. به دیگر سخن اثر گوگرد پیشگیری‌کننده تا درمان‌کننده از بیماری‌ها است. گوگرد روی سفیدک پودری، پوسیدگی میوه، کنه تارنکبوتی، پسیل و تریپس مؤثر است (Beckerman 2016).

میزان و شدت آلودگی به *Rhizoctonia solani* با کاربرد خاکی کود گوگردی به ترتیب ۴۱ و ۲۹ درصد کاهش یافت (Klikocka et al. 2005). همچنین در آزمایش دیگری تعداد حبه‌های آلوده شده به سفیدک پودری در انگور بعد از افزودن گوگرد به میزان ۸۰ درصد کاهش نشان داد (Bourbos et al. 2000). نتایج یک پژوهش نشان داد که بوته‌های کلزا حاوی مقدار کافی گوگرد میزان آلودگی کمتری به *Verticillium dahlia* نسبت به بوته‌های با میزان کم گوگرد دارند (Burandt et al. 2001).

گوگرد عنصری چربی‌دوست است و ممکن است به‌طور مستقیم وارد دیواره سلول قارچ شود. علاوه بر این کوددهی گوگرد موجب افزایش سطح گلوکوتانیون شده و به مقاومت گیاه کمک می‌کند (بنی هاشمی ۱۳۹۲). در طول احیای سولفات پس از جذب توسط ریشه‌های گیاه میزان قابل‌توجهی از گوگرد وارد اتمسفر می‌شود. خروج گوگرد از گیاهان یک‌ساله مانند ذرت و سویا اغلب به‌صورت دی‌متیل سولفید بوده در صورتی که درختان خزان‌دار مقادیر برابر H_2S و دی‌متیل سولفید تولید می‌کنند. خروج H_2S از بخش‌های بریده گیاه ممکن است ۵۰۰ بار بیشتر از خروج آن از گیاهان بدون زخم باشد. خروجی‌های H_2S به‌عنوان قارچ‌کش شناخته شده است و بنابراین احتمال دارد یکی از سازوکارهای مسئول در SIR باشد (بنی هاشمی ۱۳۹۲).

گوگرد را می‌توان به اشکال مختلف پودر و تابل و گرد تهیه کرد. یکی از انواع مناسب و پرکاربرد گوگرد نوعی است که به آن گُل گوگرد (Flowers of sulfur) یا گوگرد تصعیدی می‌گویند که به شکل گردی و گوگرد خالص می‌باشد (Beckerman 2016). در صورت روغن‌پاشی روی گیاهان، باید دستکم تا یک ماه از بکار بردن گوگرد خودداری شود چون احتمال گیاه‌سوزی وجود دارد. همچنین اگر دمای هوا بیش از ۲۸

درجه سانتی‌گراد باشد احتمال گیاه‌سوزی محتمل است. جالیزی‌ها (خیار، کدو، خربزه و هندوانه) به گوگرد حساسیت دارند لذا استفاده از گوگرد در این گیاهان باید با احتیاط بیشتری صورت گیرد. در بین میوه‌ها نیز زردآلو حساس به گوگرد (Sulfur-shy plant) است (Beckerman 2016).

۳- دوددهی با دی اکسید گوگرد (SO_2)

دوددهی (Fumigation) جهت کنترل پوسیدگی ناشی از کپک خاکستری و سایر پوسیدگی‌های قارچی که به آهستگی در دماهای پایین انبار (صفر تا $0/5$ - درجه سانتی‌گراد) رشد کرده و گسترش می‌یابند، استفاده می‌شود. دی اکسید گوگرد همچنین از تیره شدن چوب خوشه جلوگیری می‌کند. باید توجه داشت که ممکن است غلظت استفاده شده برای دود دادن انگور، برای سایر محصولات مخرب باشد لذا باید انگورها در محل ایزوله دود داده شوند که سبزی یا میوه‌های دیگر وجود نداشته باشند. انگورها معمولاً بلافاصله قبل یا بعد از بسته‌بندی با دی اکسید گوگرد دوددهی می‌شوند و دوباره این کار به صورت هفتگی تکرار می‌شود. حداقل 100 پی‌پی‌ام در هر ساعت برای از بین بردن هاگ و میسلیوم‌های کپک‌ها در صفر درجه سانتی‌گراد موردنیاز است یا حدود 30 پی‌پی‌ام در ساعت در دمای 20 درجه سانتی‌گراد. به طور متوسط 100 پی‌پی‌ام برای هر ساعت یا 200 پی‌پی‌ام برای نیم ساعت یا 50 پی‌پی‌ام برای 2 ساعت تعیین می‌گردد (Crisosto 2008). فرآیند دوددهی به صورت هفتگی در انبار انجام می‌گیرد. بعد از اعمال SO_2 در محیط بسته، فن‌هایی با سرعت بالا و به مدت سه ساعت روشن می‌شوند تا تمامی دی اکسید گوگرد جذب میوه، مواد بسته‌بندی و سطوح انبار شود. در انتهای دوددهی غلظت دی اکسید گوگرد نباید بیشتر از 2 تا 5 پی‌پی‌ام در هوای انبار باشد و هیچ‌گونه تخلیه و شستشویی نیاز نیست. معمولاً جهت اطمینان از اینکه دی اکسید گوگرد به تمام نقاط رسیده باشد باید از دز متر استفاده نمود. دز 100 پی‌پی‌ام در ساعت حداقل دز کافی می‌باشد. سفید شدن حبه‌ها می‌تواند نشانه‌ای برای دوددهی زیاد باشد. این حالت به‌ویژه اگر میوه در دمای $15/5$ تا 21 درجه به مدت یک تا دو روز باقی بماند می‌تواند به رنگ قهوه‌ای در بیاید. باید توجه داشت که گاز دی اکسید گوگرد در غلظت‌های مؤثر، سوزاننده و سمی بوده و حتی می‌تواند منجر به مرگ شود. حتی غلظت‌های پایین آن (400 پی‌پی‌ام) می‌تواند به غشاهای مخاطی آسیب بزند. ماسک مخصوص گازهای سمی و عینک ایمنی باید مورد استفاده قرار گیرد. تعداد کمی از مردم ممکن است به باقیمانده گوگرد روی انگور

واکنش حساسیت نشان دهند لذا میزان مجاز سولفیت باقیمانده روی میوه ۱۰ پی‌پی‌ام اعلام شده است که در صورت بیشتر بودن از این مقدار قابل فروش و صادر کردن نیست (Crisosto 2008).

۴- پدهای گوگردی

استفاده از پد آزادکننده گوگرد (Sulfur pad) برای انبارداری انگور در دمای صفر درجه سانتی‌گراد و به مدت ۱۲۰ روز مورد بررسی قرار گرفت که نتایج نشان داد موجب کاهش معنی‌دار کپک آبی (*Penicillium*) و خاکستری (*Botrytis*) شده است (Franck et al. 2005). این نوع پد دی اکسید گوگرد (SO_2) را به تدریج و طی دو تا سه ماه آزاد می‌کند. یک پژوهش انجام شده در کشور نشان داد که بالشتک‌های آزادکننده دی اکسید گوگرد که در واقع حاوی سدیم متابی‌سولفید بودند در غلظت‌های ۷۹ و ۱۳۲ میلی‌مولار از سدیم متابی‌سولفید، مطلوب‌ترین اثر را از نظر حفظ رنگ ظاهری و کنترل پوسیدگی خاکستری در مقاطع زمانی مختلف نگهداری گوجه‌فرنگی نشان داد (لطفی و همکاران ۱۳۹۱). بسته به وزن انگور داخل هر جعبه (به ازای هر کیلو انگور ۱ گرم سولفورپد) از سولفورپد مناسب (ورقه‌های سولفورپد در وزن‌های ۵/۵، ۷ و ۱۰ گرمی در بازار وجود دارند) در جعبه گذاشته می‌شود. تمامی این کارها بهتر است که در دمای پایین سردخانه انجام گیرد تا از تشکیل قطرات آب روی خوشه‌ها جلوگیری شود. در اثر واکنش بی‌سولفیت با رطوبت اتمسفری، گاز دی اکسید گوگرد تولید می‌شود لذا اگر مقدار رطوبت داخل جعبه‌ها کافی نباشد، آزاد شدن گاز به آهستگی صورت می‌گیرد، بنابراین میوه‌ها برای مدت طولانی در معرض غلظت پایین SO_2 قرار می‌گیرند. اگر مقدار رطوبت جعبه‌ها خیلی بالا باشد آزادسازی گاز خیلی سریع بوده و در نتیجه صدمات زیادی به میوه‌ها وارد می‌گردد. همان‌طور که گفته شد گاز دی اکسید گوگرد باعث مدیریت عوامل بیماری‌زای انگور از جمله قارچ‌ها می‌شود که از مهم‌ترین عوامل پوسیدگی و کاهش کیفیت انگور در سردخانه می‌باشند. وضعیت ظاهری خوشه و چروکیدگی حبه نیز در تیمار گاز دی اکسید گوگرد بهبود می‌یابد ولی در صورتی که از غلظت بالاتر از غلظت توصیه شده استفاده گردد باعث ایجاد عوارض نامطلوبی روی میوه می‌شود. سفیدشده‌گی و طعم نامطلوب حبه‌ها از جمله عوامل نامطلوب غلظت بالای گوگرد موجود در جعبه‌ها می‌باشد. همچنین نتایج حاصل از تحقیقی نشان داده که مقدار گوگرد بیشتر از حد توصیه شده باعث بالا رفتن غلظت سولفیت داخل میوه (بیشتر از ۱۰ پی‌پی‌ام) می‌شود که از لحاظ سلامت غذایی برای مصرف‌کنندگان مضر و عامل محدودکننده در

صادرات انگور می‌باشد (Crisosto 2008).

نتیجه‌گیری و پیشنهاد

با توجه به تولید زیاد گوگرد در کشور از یک سو و بلامانع بودن استفاده از این عنصر در کشت آلی، می‌توان از این منبع ارزان و در دسترس جهت بهبود اسیدیته خاک‌های قلیایی، تغذیه مناسب گوگردی، ضدعفونی خاک، مبارزه با انواع بیماری‌های قارچی به‌ویژه سفیدک‌های پودری و کپک‌های انباری و پیشگیری از پوسیدگی میوه‌ها در طی انبارداری استفاده کرد. در صورت استفاده از این ماده، علاوه بر صرفه‌جویی در هزینه‌ها، محصولی سالم‌تر و عاری از قارچ‌کش‌های شیمیایی قابل تولید خواهد بود.

References

منابع

- انصوری ع، غلامی ا، عباس‌دخت ح، قلی‌پور م، برادران م، و فلاح نصرت آباد ع. ر. ۱۳۹۳. بررسی تأثیر همزیستی میکوریزایی، کاربرد تیوباسیلوس تیواکسیدانس و گوگرد بر خصوصیات رشد و عملکرد ذرت. *مدیریت خاک و تولید پایدار* ۴(۱): ۱۲۶-۱۰۹.
- بنی هاشمی، ض. ۱۳۹۲. تغذیه معدنی و بیماری‌های گیاهی. نشر آبیژ، ۳۶۴ ص.
- رضایی، ش، خاوازی، ک، نظامی، م. ط. و سعادت، س. ۱۳۹۲. تأثیر گوگرد، فسفر و نقش گیاه بر زیست توده میکروبی و فعالیت فسفاتازهای خاک. *پژوهش‌های خاک* ۲۷(۲): ۲۲۶-۲۱۷.
- لطفی ح، مرتضوی س. م. ح. و معلمی ن. ۱۳۹۱. اثر بالشتک‌های آزادکننده گاز دی اکسید گوگرد بر کنترل پوسیدگی و خصوصیات کیفی پس از برداشت میوه گوجه فرنگی رقم چف. *تولیدات گیاهی* ۳۵(۲): ۶۵-۷۶.
- Ahuja I., Kissen R. and Bones A. M. 2012. *lytoalexins in defense against pathogens. Trends in Plant Science* 17:73-90.
- Beckerman J. 2016. Disease Management Strategies: Using Organic Fungicides. Disease Management Strategies series Purdue University. BP-69-W., <https://www.extension.purdue.edu/extmedia/bp/bp-69-w.pdf>
- Bourbos V. A., Skoudridakis M. T., Barbopoulou E. and Venetis K. 2000. Ecological control of grape powdery mildew (*Uncinula necator*). [Http://www.landwirtschaft-mlr.baden-wuerttemberg.de/servlet/PB/menu/1043197/index.html](http://www.landwirtschaft-mlr.baden-wuerttemberg.de/servlet/PB/menu/1043197/index.html)

8. Burandt P., Papenbrock J., Schmidt A., Bloem E., Haneklaus S. and Schnug E. 2001. Genotypical differences in total sulfur contents and cysteine desulfhydrase activities in *Brassica napus* L. *Phyton-Horn* 41:75-86.
9. Crisosto C. H. 2008. Grapes, Fumigation with Sulfur Dioxide (SO₂). WFLO Commodity Storage Manual. <http://ucanr.edu/datastoreFiles/234-2689.pdf>
10. Franck J., Latorre B. A., Torres R. and Zoffoli J. P. 2005. The effect of preharvest fungicide and postharvest sulfur dioxide use on postharvest decay of table grapes caused by *Penicillium expansum*. *Postharvest Biology and Technology* 37: 20-30.
11. Haneklaus S., Bloem E. and Schnug E. 2007. Sulfur interactions in crop ecosystems. pp. 17-58. In: M. J. Hawkesford, L. J. De Kok (ed.). *Sulfur in Plants an Ecological Perspective*. Springer, Germany
12. Klikocka H., Haneklaus S., Bloem E. and Schnug E. 2005. Influence of sulfur fertilization on infection of potato tubers with *Rhizoctonia solani* and *Streptomyces scabies*. *Journal of Plant Nutrition* 28:819-833.
13. Kruse C., Jost R., Lipschis M., Kopp B., Hartmann M. and Hell R. 2007. Sulfur enhanced defense: effects of sulfur metabolism, nitrogen supply, and pathogen lifestyle. *Plant Biology* 9:608-619.
14. Monde K. and Takasugi M. 1992. High-performance liquid chromatographic analysis of cruciferous phytoalexins using complex ternary mobile phase gradients. *Journal of Chromatography* 598:147-152.
15. Rausch T. and Wachter A. 2005. Sulfur metabolism: a versatile platform for launching defense operations. *Trends in Plant Science* 10:503-509.
16. Sasaki-Sekimoto Y., Taki N., Obayashi T., Aono M., Matsumoto F., Sakurai N., Suzuki H., Hirai M. Y., Noji M., Saito K., Masuda T., Takamiya K. I., Shibata D. and Ohta H. 2005. Coordinated activation of metabolic pathways for antioxidants and defense compounds by jasmonates and their roles in stress tolerance in *Arabidopsis*. *The Plant Journal* 44:653-668.
17. Schnug E., Haneklaus S., Booth E. and Walker K. C. 1995. Sulphur supply and stress resistance in oilseed rape. In 9th International Rapeseed Congress, Cambridge, UK, 229-231.
18. Smith B., Randle D., Mezencev R., Thomas L., Hinton C. and Odero-Marrah V. 2014. Camalexin-induced apoptosis in prostate cancer cells involves alterations of expression and activity of lysosomal protease cathepsin D. *Molecules* 19:3988-4005.